

Вітаємо учасників сьогоднішніх Святих Літургій - шановних парафіян та милих наших гостей. В наших молитвах не забуваймо на тих, які з причин старості, немочі чи інших не в силі сьогодні бути з нами. Молімося і за тих, які нехтують сьогоднішнім Богослуженням.

СВЯТО СВ. МИКОЛАЯ у четвер 19 грудня. Св. Літургії: 10:00 година ранку й 7:00 вечора.

ЗАСІДАННЯ ПАРАФІЯЛЬНОЇ РАДИ у вівторок 17 грудня о 7:00-ій годині вечора.

ВЕЧІРНЯ у суботу 21 грудня о 6:00-ій годині вечора.

СВЯТВЕЧІРНЮ ПРОСФОРКУ вже можна буде забрати у наступну неділю 22 грудня.

ЖЕРТВИ НА ЗАГАЛЬНІ ЦЕРКОВНІ ПОТРЕБИ: 500.00 дол. Теодосія Дабровська-Вовк; 400.00 дол.

Анна Британ за упокій душі мужа бл. п. Михайла, з нагоди 1-ої річниці від упокоєння.

Жетрводавцям щиро дякуємо.

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ. Понеділок(16): Свята Літургія не відправиться.

Вівторок(17): + Анна - Андрій Петрівський; **Середа(18):** в намірі дародавця - Лілея

Четвер(19): Свято св. Миколая. Св. Літургії 10:00 година ранку й 7:00 вечора

П'ятниця(20): + Анна Пованда - Легатова; **Субота(21):** + Ольга Аронець - Ксеня

ХТО Є БОГ?

Про таємниці, скриті в Богові, ми без Божого об'явлення не знали б. Бог дав нам об'явлення людською мовою, людськими поняттями, а тими Божі дійсності не можна так досконало висловити, як вони є самі в собі. Отже, ми вживаємо для Бога термінологію людської мови. Але будьмо стало свідомі того, що людські слова не вистачають відповідним способом висловити таємницю Божого існування.

Наш розум не може одним поняттям пояснити і вичерпати всю познаваємість звичайної речі, тим більше Бога. Тому створює більше понять. Ми висловлюємо повноту Бога багатьма різними поняттями і приписуємо Богові різні **прикмети**, щоб ми так його ліпше пізнали. Божі прикмети - це ті досконалості, які по нашому способі мислення можемо описати. Божі прикмети від Божої суті і між собою не різняться, як одна річ від другої речі, це значить, що Божі прикмети є між собою і Божою суттю ті самі, але з причин нашого обмеженого розуміння і висловлювання ми собі їх представляємо роздільно.

Жодне сотворіння не може Бога вповні зрозуміти, бо не може мати безконечний чин пізнання. І ангели та святі в небі бачать безконечного Бога лише конечним способом після ступня свого світла слави: **“Великий Господь і хвали вельми гідний, і велич його незбагнена”** (Пс.145,3). Божеська суть матеріальним оком абсолютно є невидима, ніхто її не може бачити своїми природними силами. До того потребує т.зв. світло слави. Отже, в небесному блаженстві не матеріальні очі, але світлом слави обдарований розум побачить безконечну суть Бога. Божя суть є **“в світлі неприступнім”** (1 Ти.6,16) для нашої здібності пізнання. Коли Святе Письмо говорить, що Бог комусь на землі видимо з'являвся, це

значить те, що деяким чудесним і видимим показом, виявом, данням знаку, дав до відома свою присутність. Отже, щоб відповісти на питання **“Хто є Бог?”**, щоб ми собі Бога краще уявили, треба поглянути на прикмети Божі, так як нам їх Бог об'явив. Богові даємо прикмети, тому що людський розум, судячи по земному про щось найдосконаліше, про вершок досконалості, ту досконалість пізнає на основі прикмет. Отже, ми прикмети переносимо із земних речей на Бога. А ці в Бога справді і є, і то в мірі найвищій, яку собі ані не можемо уявити. Отже, щоб ми могли Бога ліпше пізнати, ми на основі свого людського мислення, способу і людськими поняттями ділимо безконечну досконалість Божу на багато прикмет, - але ті всі прикмети має один і безконечно досконалий Бог. Так бачимо Божу вічність, святість, всемогутність, доброту, милосердя, справедливість і т.д. Коли ті прикмети вираховуємо, це не значить, що Бог є розділений, що тим вказуємо на складові частини або на складові досконалості Бога. Прикмети, які Богові приписуємо, представляють нам одного і цілком єдиного Бога з більше сторінок.

Отже, ми пізнаємо Бога по частинах. А це робимо тому, бо людською мовою ми не в силі цілу досконалість Божу висловити одним поняттям чи одним висловом. Це не противиться Святому Письму, бо саме Святе Письмо нам описує Бога на основі Божих прикмет. Також пізнаємо, що в Бога нема головних і менше головних прикмет, - у Нього всі прикмети є однакові, бо Бог їх має в степені найвищій і кожна з них є найголовнішою, бо лише без одної Бог би не був Богом.

Пізнання Божих прикмет є для нас дуже важливе. Так пізнаємо Бога і пізнаємо його діла, як створення і відкуплення. Але ці свідомості є важливі і для нашого життя, і для нашого щастя. Божі прикмети: святість, доброта, любов, правдомовність, вірність, справедливість, милосердя - вказують нам Божу досконалість і мають нам бути зразком для їх наслідування. Таж Ісус Христос нас закликає: **“Тож будьте досконалі, як Отець ваш небесний досконалий”** (Мт.5,48). А коли пізнаємо дальші прикмети Божі: всевидучість, силу Божу, всюдиприсутність, - пізнаємо Бога, який нас бачить, любить, є до нас добротливий, милосердний і хоче, щоб ми з ним злучились пізнанням, любов'ю, благодаттю вже тут і у вічному блаженстві. /о. Степан Пап: “Наша віра”/

КОЛИ ЗАКІНЧУЄТЬСЯ НІЧ?

Один старий мудрець якось спитав своїх учнів, як можна точно розпізнати мить, коли закінчується ніч і розпочинається день.

- Можливо, це коли вже чітко можна відрізнити собаку від вівці? - Ні, - відповів мудрець.

- Або коли можна відрізнити дерево яблуні від груші? - Ні, - знову відказав мудрець.

- То коли ж? - поспитали учні.

- А тоді, коли, вдивляючись в обличчя будь-якої особи, впізнаватимеш у ній брата чи сестру. До того ж моменту у твоєму серці панує ніч, - пояснив мудрець.

/ Бруно Фереро: “365 коротких історій для душі”/

“Ми навчилися літати, немов птахи, плавати, мов риби, але не навчилися жити як брати”. /Мартин Лютер Кінг/